

stand for konkret begrundede afgørelser med karakter af kompromisløsninger.

Forud for indgåelse af en afgrænsningsaftale er de involverede stater i medfør af artiklens stk. 3 forpligtet til at samarbejde, særlig ved at indgå foreløbige ordninger, der kan medvirke til at undgå konflikter i perioden indtil en aftale kan indgås, og at undgå ensidige konfliktskabende handlinger, der kan modvirke eller hindre en aftale. Såfremt der ikke inden for en rimelig tid kan komme en aftale i stand, er de involverede stater i medfør af stk. 2 forpligtet til at anvende Konventionens procedurer for bilæggelse af tvister.

Stk. 4 henviser til mulige eksisterende aftaler mellem de pågældende stater som bestemmende for afgørelsen af spørgsmål om afgrænsning af kontinentalsoklen.

Til artikel 84:

Kyststater er i medfør af denne bestemmelse forpligtet til at offentliggøre afgrænsninger af kontinentalsoklen foretaget i henhold til artiklerne 76 og 83, enten ved indtegning i passende søkort eller ved offentliggørelse af koordinatlistor i et anerkendt geodætisk datum. Kopi heraf skal deponeres hos FN's generalsekretær. For så vidt angår de ydre afgrænsninger i medfør af artikel 76 skal der også deponeres en kopi hos Havbundsmyndighedens generalsekretær. Herved suppleres bestemmelsen i artikel 76, stk. 9.

Til artikel 85:

Bestemmelsen tager sigte på fortsat at tillade minedrift fra land i tunneller, uafhængigt af de bestemmelser, der gælder for installationer, faste anlæg og rørledninger m.v. på soklen. I tilfælde, hvor sådan minedrift er mulig uden for kontinentalsoklen, antages den dog at være omfattet af bestemmelserne i Konventionens kapitel XI.

Til Kapitel VII (artikel 86 - 120)

Det åbne hav

I dette kapitel gengives i stor udstrækning reglerne i Genèvekonventionen af 29. april 1958 om det åbne hav, som i alt væsentligt kodificerede allerede gældende folkeretlig sædvane. Havretskonventionen introducerer dog vigtige nydannelser.

Medens udtrykket »det åbne hav« i artikel 1 i 1958-konventionen betyder alle dele af havet, som ikke udgør nogen stats søterritorium eller indre farvand, giver Havretskonventionen afkald på en udtrykkelig definition og indskrænker sig i artikel 86 til at angive de områder, hvor kapitel VII er anvendeligt. Hermed opnås,

at visse friheder, som traditionelt gælder på det åbne hav, fortsat består i den eksklusive økonomiske zone, jf. artikel 58. Den eksklusive økonomiske zone fremstår herefter som en særegen zone, hvor kyststaten har suveræne rettigheder over såvel de levende som ikkelevende naturressourcer, men hvor havets øvrige friheder stort set fortsat er gældende.

I begge konventioner er det åbne havs friheder opregnet eksempelvis. I modsætning til artikel 2 i 1958-konventionen, der nævner følgende 4 friheder; friheden til sejlads, friheden til fiskeri, friheden til udlægning af kabler og rørledninger samt friheden til at overflyve det åbne hav, opregner artikel 87 yderligere friheden til at anlægge kunstige øer og andre installationer samt friheden til videnskabelig forskning. Med undtagelse af friheden til sejlads og friheden til overflyvning indskrænkes de øvrige friheder dog af bestemmelser i kapitlerne VI, VII, afsnit 2, og XIII.

Det åbne hav er ligesom den eksklusive økonomiske zone og Området udelukkende forbeholdt fredelige formål, jf. artiklerne 58, stk. 2, 88 og 141. Dette udelukker dog ikke det åbne havs anvendelse til militære formål såsom manøvrer, øvelsesskydning etc., men tager primært sigte på trusler om eller anvendelse af vold. Begrebet fredelig udnyttelse udvikles nærmere i artikel 301, hvor det pålægges konventionsstaterne under udøvelsen af deres rettigheder og ved opfyldelsen af deres pligter i henhold til Konventionen at afholde sig fra enhver trussel eller magtanvendelse over for nogen stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed eller nogen anden handling som er uforenelig med de folkeretlige principper, der er udtrykt i De Forenede Nationers Pagt.

Et antal artikler pålægger konventionsstaterne at samarbejde om at hindre og bekæmpe visse kriminelle handlinger begået på det åbne hav (artikel 99 om slavetransporter og artiklerne 100-107 om sørøveri samt artikel 108 om ulovlig handel med narkotika og artikel 109 om uautoriseret radiospredning).

Kapitlet falder i to afsnit: almindelige bestemmelser (artikel 86 - 115) og et særligt afsnit om de levende ressourcer (artikel 116 - 120).

Til artikel 86:

Artiklen fastslår, at bestemmelserne i kapitlet finder anvendelse på alle dele af havet, som ikke er omfattet af den eksklusive økonomiske zone, søterritoriet, en stats indre farvande eller en arkipelagstats arkipelagfarvande.

I artiklens 2. pkt., pointeres det med henvisning til artikel 58, at bestemmelsen ikke indskrænker de frihe-